

en Hindring for en rationel Gennemførelse af Dobbeltsporene, at vi ikke har faaet Dobbeltsporene med alt, hvad dermed staar i Forbindelse, paa et særligt Lovforslag fremfor at have faaet det stykkevis, et Stykke fra Fredericia og Syd paa og et Stykke Vest paa, og nu skal vi have et Stykke Nord paa. At man saaledes har taget det stykkevis, tror jeg ikke har fremmet Sagen, men i høj Grad har bidraget til, at Anlægget af Dobbeltsporene har taget og vil tage meget længere Tid, end det burde have taget; vi har alligevel alle været klar over, at vi maa have Dobbeltspor gennem Jylland.

Set fra Administrationens Side vilde det ogsaa have været en Fordel, om man fra første Færd havde vidst, hvad man i det hele skulde gaa frem efter, og der kunde efter min Mening have været sparet Penge derved, idet man saa havde undgaaet adskillig Bebyggelse, som nu skal eksproprieres i dyre Domme. Hvis man om denne Sag forlængst havde vedtaget en Lov, kunde man have eksproprieret hele Vejen igennem, selv om man selvfølgelig baade af Hensyn til Arbejdskraft og af Hensyn til Omkostningerne maatte have fordelt Arbejdet over en længere Række af Aar. Jeg glæder mig, som sagt, over, at denne Sag er saa vidt fremme, som det efter den omtalte Notits i et Blad i Dag ser ud til. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa at tale nærmere herom, men kun udtale min Glæde over og Anerkendelse af det Arbejde, der i saa Henseende er udført i Ministeriet.

Derefter har jeg nogle kritiske Bemærkninger at gøre, som knytter sig til Gennemførelse af den nye Lov om Styrelsen af Statsbanerne. Jeg maa maaske kortelig minde om, hvad jeg for Resten ogsaa mindede om i Fjor, men det er vist ikke overflødigt at minde derom i Aar, at der efter megen Forhandling og megen Strid her paa Rigsdagen omsider opnaaedes Enighed om en Ordning af Styrelsen, der vel ikke fra nogen Side blev anset for tilfredsstillende, men vistnok mere var Udtryk for, at man vilde gøre et Forsøg, end for, at man vilde slaa fast, at saadan skulde den endelige Ordning være. Det, man var uenig om, var, om man skulde have et Led, som det blev kaldt, mere eller mindre i Statsbanestyrelsen, om man foruden den øverste Ledelse, Generaldirektionen, som staar nærmest under Ministeren, skulde have baade Distrikter og Sektioner, eller om man foruden den øverste Ledelse skulde have enten Distrikter eller Sektioner. Til Slutning enedes man om, at man ikke skulde have Sektioner, men skulde gøre et Forsøg med Distrikterne, og saa

kunde der siden blive Tale om ogsaa at indføre Sektionsinddelingen med dertil hørende Kontorer og bibeholde Distrikterne eller gaa til Ophævelse af Distrikterne.

Nu foreligger der paa Medlemmernes Pladser sammen med Finanslovforslaget omdelt en Redegørelse for den Ordning, som i Henhold til Loven er traadt i Kraft fra 1. Oktober i Aar. Jeg ved ikke, i hvor høj Grad enkelte Medlemmer har studeret denne lille Pjece, som jeg kunde fristes til at kalde den. Jeg maa maaske gøre opmærksom paa, at den har en ny og her paa Rigsdagen vistnok hidtil ukendt Form, idet man bliver gjort bekendt med, at saadan og saadan har en Embedsmand i Ministeriet, nemlig Generaldirektøren, foreslaaet, og det har Ministeren tiltraadt med de og de Ændringer, og man har ligefrem Ændringerne paa et Blad for sig — selvfølgelig som en Del af selve Hæftet. Man ser altsaa Generaldirektørens Forslag og de Ændringer, Ministeren har fundet sig foranlediget til at foretage deri. Det kan maaske have sine Fordele at se Sagen paa den Maade, men det er ikke sædvanligt, at man bliver gjort bekendt med, at en Embedsmand i Ministeriet har foreslaaet det og det og det, men at Ministeren har ordnet det paa en lidt anden Maade paa det ene og det andet Punkt. Det er for Resten ikke mange Ændringer, Trafikministeren har fundet sig foranlediget til at gøre i Generaldirektørens Forslag.

Jeg skal ikke nægte, at der er kommet en ikke saa lidt anden Ordning ud af det end den, jeg havde ment, der var Plads for i Loven, og at det Haab, som det saakaldte Jernbaneudvalg af 1911 nærede om, at der skulde blive en simplere, mere enkel, mere forretningsmæssig og til Dels billigere Styrelsesform, er skuffet. Jeg maa maaske minde om, at Statsbaneudvalget blandt andet i sin Betænkning har en Oversigt over, hvad Udgifterne til, hvad man kalder Lønninger af overordnede Embedsmænd, er efter den bestaaende Ordning, og hvad den vilde blive efter den Ordning, som Statsbaneudvalget foreslog, og Statsbaneudvalget havde baade Distrikts- og Sektionskontorer. Statsbaneudvalget kom til det Resultat, at for de højere Embedsmænds Vedkommende vilde der fremkomme en Besparelse, naar man tager Begyndelseslønningerne, paa neppe nok 9,000 Kr. og, naar man tager Slutlønningerne, paa neppe 17,000 Kr. Statsbaneudvalget siger, at det er ganske vist ikke meget. Det hedder udtrykkelig Side 54 i Betænkningen: „Medens den øjeblikkelige Besparelse for Statsbanerne ved Indførelse af Udvalgets *Organisationsforslag*